

[Larsen-Ledet]

Til fru Tove Lindbo Larsen vil jeg gerne sige, at der helt klart findes uafhængige personer, bl.a. på vores læreanstalter, og jeg er overbevist om, at vi dér kan finde personer, som er uafhængige af organisationsmæssige og produktionsmæssige interesser. De skal kunne findes, og de kan bl.a. findes dér, derom er der ingen tvivl.

Til fru Anne Grete Holmsgård vil jeg sige, at vi klapper ingen på ryggen. Vi søger at beskytte forbrugerne. Vi har et dobbelt hensyn her. Vi skal sikre forbrugerne, men vi skal også sikre, at vi ikke udleverer danske virksomheder til udenlandske konkurrenter, som på baggrund af de offentliggjorte oplysninger specielt kan sætte ind med et angreb på danske virksomheder. At blotlægge danske virksomheder, så det skader dem i konkurrencen over for udlandet, vil efter vores opfattelse blive dyrt for det danske samfund. Det er vigtigt, at vi gør det danske samfund til et attraktivt sted at være for virksomheder, så vi kan tiltrække virksomheder rundt omkring fra, der kan etablere sig her.

Fru Alice Faber nævnte noget om måden, man ønsker det offentliggjort på. Her vil jeg gerne sige som min opfattelse, at der må være andre metoder til at komme ulovligheder til livs, og noget, der i høj grad indgår i vores vurdering af det kommende arbejde med en ændring af monopolloven, er, om man ikke i første omgang kan tage andre metoder i anvendelse, inden man skrider til offentliggørelse. Det må være muligt at foreholde den pågældende virksomhed ulovlighederne og så give en eller anden begrænset frist til at få det i orden. Hvis det så ikke sker, er det helt klart, at så er offentliggørelse en udvej, som vi i så fald også vil acceptere.

Fru Alice Faber var meget bekymret for husmændenes interesser. Dertil vil jeg sige, at det radikale parti er uafhængigt af organisationerne, og jeg må med min tilknytning til organisationerne også blankt sige her, at jeg har da ofte været med til at vedtage forslag her, som ikke har været 100 pct. efter husmandsforeningernes ønske. Det er vilkårene, og det er nok i højere grad mit problem, end det er spørgernes eller kritikernes problem.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Larsen-Ledet sagde, at der er sket en udvikling, således at koncentrationen i detailhandelen nu er vigtigere end koncentrationen i industrien. Det er muligt, det er rigtigt, men ud fra den synsvinkel kan jeg da ikke se andet, end at hemmeligholdelse og tilladelse til ydelse af særrabatter, bonuser osv. yderligere vil favorisere denne udvikling, yderligere vil favorisere netop de stærke led i detailhandelen. I det givne tilfælde, hvor det drejer sig om gødningsrapporten, er det klart, at det er DLG, der er den stærkeste faktor. Det fremgår klart af rapporten. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor det radikale venstre ud fra denne synsvinkel ikke ønsker særrabatter m.v. offentliggjort.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg synes, det er stærkt foruroligende med den fortolkning af, hvilket kommissorium det udvalg, det radikale venstre foreslår, skal arbejde ud fra. Der lå en fortolkning i det, hr. Larsen-Ledet sagde heroppefra, og den gik helt klart i den retning, at en ændring af monopolloven er nødvendig, fordi det er nødvendigt at sikre specielt de erhvervsaktiviteter, hvor der er tale om en betydelig – hvordan man så end afgør det – konkurrence med udlandet. Det betyder jo, at det ikke er offentlighedsprincippet, at det ikke er hensynet til den fri konkurrence, der er det bærende. Det, man ønsker skal være bærende, er i virkeligheden noget, man lidt firkantet kunne kalde en monopolbeskyttelse, og det er noget helt andet end den lov, vi sidder med i dag.

Så siger hr. Larsen-Ledet, at man må overveje, om der ikke er andre metoder. Hvad nu, hvis man forklarer virksomhederne, at de begår noget ulovligt, og så giver dem en frist til at ændre forholdene, så de bliver lovlige igen!

Nu er det sådan, at der er ikke ret meget, der er ulovligt i den nuværende lov. Der er nogle bestemmelser om særrabatter, som de ikke må give, men der var betydeligt mere, der var ulovligt, da loven i sin tid blev vedtaget i 1954-55. Hele vejen igennem er den blevet liberaliseret, når den er blevet ændret. Bl.a. er der ikke nogen maksimalpriser mere. Ønsker det radikale venstre, at der skal være maksimalpriser? Når man taler om andre kontrolinstanser end et offentlighedsprincip,